

cesser fra Valgstedet, hvorimod det Mødsatte som oftest er Tilfældet, saasnart denne Skjæbne overgaaer Rjbstadsbefolkningen. (En Stemme: Nei!). Sa, jeg veed nok, at Alt har sine Undtagelser, men i Almindelighed er det Tilfældet; det er et Factum, som ikke godt lader sig modbevise. Hvad man for 10 à 11 Aar siden, da den Bestemmelse blev fastsat, at Valgstedet, naar der i Valgkredsens saa en Rjbstad i den, selv om den var nok saa lille, skulde være der, har tænkt sig, kan jeg godt forestille mig, og jeg finder, at man dengang havde Ret; men naar nu en elleveaarig Erfaring har viist, at den nærværende Ordning ikke er Midlet til at dæmpe slige Optøier eller den Uvillie, der stadig finder Sted imellem Land og By, og jeg troer, uden at træde Rjbstæderne for nær, at kunne sige, at denne Uvillie meest er tilstede i Smaaøyerne, saa veed jeg ikke, hvorfor man skulde fortsætte en Tilstand, der synes at bære Spiren i sig til Excesser. Ligesom den ærede Rigsdagsmand for Rjbenhavn 8de Valgkreds (Nimestad) betragter jeg Valgloven som en af vor Friheds stærkeste og fasteste Grundpiller, og havde jeg den Overbeviisning, at Gjennemførelsen af det Forslag, som her foreligger, paa nogen Maade kunde røkke ved den og fremkalde en større Irritation imod den end den, der nu finder Sted paa mange Steder, vilde jeg af det Andragende, der er underskrevet af saamange af Valgkredsens Vælgere, ganske vist ikke have fundet mig foranlediget til at fremkomme med nærværende Forslag. Hvad den Opfordring angaaer, som blev rettet til mig fra den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), skal jeg bemærke, at jeg, som allerede den høitærede Formand gjorde opmærksom paa, af formelle Grunde naturligviis ikke kan give noget bestemt Svar derpaa; mit Dnsse er selvfølgelig, at Lovforslaget gaaer til 2den Behandling, og jeg skal ganske vist ikke søge at forcere det videre, end jeg finder, at jeg for det Første med Held kan gjøre det og dernæst, under Overveielse af alle Omstændigheder, bør søge det fremmet.

Tscherning: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har talt to Gange, men da jeg ikke antager, at

Forsamlingen vil have Noget imod, at jeg giver ham Ordet for en kort Bemærkning, skal jeg give ham det.

Tscherning: Da den ærede Rigsdagsmand egentlig synes at lægge Vægt paa Forslagets Indhold og paa Forslaget i sig selv og viger tilbage for at lægge det fra sig for kun at beholde det som et Forespørgselsmiddel, saa stemmer jeg imod det.

J. M. Hansen: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har ogsaa talt to Gange, men da jeg formoder, at det ikke er nogen længere Udtalelse, antager jeg, at Forsamlingen ikke har Noget imod, at han beholder Ordet.

J. M. Hansen: Jeg skal kun udtale, at det er en aldeles urigtig Opfattelse af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), og han maa ikke have hørt, hvad min ærede Nabo sagde, naar han har kunnet opfatte hans Udtalelser saaledes, thi han sagde netop det Mødsatte (Nimestad: Nei!). Det nytter ikke, den ærede Rigsdagsmand for Rjbenhavn 8de Valgkreds (Nimestad) siger Nei, jeg siger Jo. Han har sagt det saa tydeligt, som Formandens Erklæring tillader. Jeg bad egentlig om Ordet for at udtale mig med Hensyn til, hvad der blev anført af den ærede Indenrigsminister. Jeg troer at vide, at der fra mere end een Side er henvendt Udtalelser til den nærværende Justitsminister om det Urigtige i at betroe Etatsraad Garhoff Ledelsen af de heromhandlede Undersøgelser; jeg troer ogsaa at vide, at der fra Justitsministerens Side blev tilskrevet Etatsraad Garhoff, om han ikke selv fandt, at han burde træde tilbage ved denne Leilighed og lade den Anden foretage Undersøgelsen; at han har troet ikke at burde gjøre det, fremgaaer naturligviis deraf, at han har ledet Undersøgelserne. Jeg troer ogsaa at vide, at han indsendte Undersøgelsen, uden at Noget af Klagerne vare afhørte, saa at Ministeren endogsaa bagefter maatte befale ham at afhøre Klagerne. Det